

LJUNGSTRÖMIN SUOMEA KOSKEVISTA EN- NUSTUKSISTA

RR helmikuu 1970 nro 2

Seuraavat ennustukset on kaikki saatu ruotsalaisen kirjoitus-mediumin neiti Ljungströmin kautta Tukholmassa. Vastaanottajana on ollut insinööri K. R. Wessberg Suomesta, joka kulloinkin on ollut istunnossa läsnä ja joka hyväntahtoisesti on jättänyt kirjoitetut muistiinpanot käytettäväkseni. Lausunnot on tietysti annettu ruotsinkielellä, jonka tähden ne suomennan.

Vuonna 1911 – siis kohta yhdeksän vuotta sitten – kirjoitti neiti Ljungström:

„Sanokaa Suomen kansalle, että sen aamu koittaa, loistavan päivän aamu. Sankareita, vapauttajia, kansanvalistajia on lähtevä Pohjolasta. Suomen kansa on urhoollisuudessa ja sankariteoissa näyttävä tietä koko Euroopalle. Sen voima on ratkaiseva gordilaisen solmun. Esiintymisensä kautta se on antava toisille rohkeutta, ja jättiläinen kukistetaan, sekä ulkonainen että – mikä enemmän merkitsee – sisäinen, se joka on takana. Sen riveissä on taisteleva valon Mestari – tuntemattomana. Sen maasta on esiintyvä Valo, joka sokaisee sen vastustajat.

„Vielä ei Suomea ole ollut, mutta uusi, todellinen F e n n i a on syntyvä. Kuka kuuluu uudelle isänmaalle? Nouskoon hän mäsennuksestaan, antakoon rintansa hengittää luottamuksen elähtävää ilmaa. Juokoon hän uuden Suomen äidinmaitoa. Sankarien valtakunnan, valon kansan tahto äiti luoda. Hän odottaa ikuisen jalkojen juuressa. Pyytäkää häntä laskeutumaan teidän luoksenne. Hän odottaa.”

Syyskuun 15 p:nä 1918 – siis punaisen kapinan jälkeen – kirjoitti neiti Ljungström:

„Veljeni. Suomella on korkea tehtävä, ja Suomen on täytynyt tyhjentää kärsimyksen kalkki tullakseen tämän kutsumuksen arvoiseksi. Ilman kärsimystä ei mitään korkeampaa tehtävää

saata täyttää. Kaikki, jotka ovat kärsineet marttyyrikuoleman, ovat valmistautuneet tätä hetkeä varten. Heidän vuodattamansa elinvoima on palaava voima-aaltona yli koko kansan. Suuri uhri on suoritettu ja juhlallinen toimitus korkeammalta näkökannalta katsoen.

„Rakas veli. Kahden vuoden kuluttua on maasi saavuttanut ulkonaisen rauhan ja järjestyksen. Mutta syvä mielenmasennus on taudin tapaisena kuluttava sieluja. Mutta sinun mielesi on päinvastoin täyttyvä suurella ilolla, sentähden että sinä näet ja tiedät, mitä on tekeillä astraalisissa ja mentaalisisissa maailmoissa. Ja tätä iloa ja tätä tietoa sinä onnistut jakamaan muutamille harvoille. Nämä tulevat odottamaan korkeata Mestaria ja ottamaan hänet vastaan, kun hän esiintyy historiallisena, poliittisena henkilönä. Niin, korkea ja arvokas Mestari on kaikille nähtävänä johtaen kansan kohtaloa kolmen vuoden aikana, laskien perustan niille uusille yhteiskuntamuodoille, jotka sitten jatkuvat vuosisatojen kestäessä...

„Tahdotko tulla hänen avustajakseen?”

Tammikuun 11 p:nä kirjoitti neiti Lungströmin kädellä henkivoima, joka nimitti itseään Oscar Busch'iksi:

„Rakkahin veli Wessberg, saat pian vähän rohkaisua. Maailmassa valkenee. Suomen tulevaisuutta vertaan aurinkoiseen päivään. Vielä on vain aamunkoi, mutta Päivä nousee taivaanrannan yli...

„Maailma kyllä ei voi välttää demokratisointia, mutta toivomme kaikkien teikäläisten liittolaistemme avulla voivamme henkevoittää ja lieventää asiainkulkua, niin että kokonaisuus pelastuu kaaoksesta ja hävityksestä.

„Reipas mieli, uudet otteet ja siivekäs rukous – ja vahvista uskoasi, niin hengen kyyhkynen tulee sinua vastaan. Uskollinen ystäväsi ja veljesi Oscar Busch.”

Toukokuun 5 p:nä 1919 kirjoitti Emmanuel'iksi itsensä sanova henkivoima neiti Ljungströmin käden kautta seuraavasti:

„Veljeni, Sinä, joka rukoilet ja toivot, sinä, joka maatasi rakastat, katso, kuinka lehdet puhkeavat, katso, kuinka kahleet ja siteet kirpoavat.

„Ei ole epäilystä siitä, että Suomi käy kohti onnellista ja valoisaa tulevaisuutta, että sen kansassa piilee kehitysmahdollisuuksia, jotka tähän saakka ovat olleet syrjäytettyinä, mutta vapauden kautta saavat tilaisuuden kehittyä. Suomi on kunniakkaasti täytävä paikkansa kansojen kesken, julistettuna täysi-ikäiseksi ja oikeutetuksi itse määräämään kohtalooaan. Sen johtavat miehet tekevät kyllä erehdyksiä, mutta palaavat aina takaisin johtavaan aatteeseen, siihen valoon, jota korkeimmat voimat sytyttävät heidän sieluissaan.

„Korkea Enkeli on ottanut Suomen johdon käsiinsä eikä jätä kansaa, ennenkuin se on saavuttanut kehitysasteen, josta nyt ei edes uskalleta uneksia. Viimeinen on tuleva ensimmäiseksi ja äärimmäinen etevimmäksi. Suomalainen salatiede on tuleva valoksi maailmalle ja luova tietäjiä, sankareita ja marttyyreja. Pitkinä aikoina tulee Suomessa käymään tiedonhaluisia miehiä ja naisia, jotka juuri siellä tapaavat niitä viisauden aarteita, mitä ei muualla ole löydettävissä. Suomen kielessä piilee sointu, jonka avulla uusi voima voidaan lähettää maailmaan. Sitä kehitetään ja hoidetaan, ja pienestä lapsipahasesta se kasvaa ihanaksi neidoksi. Sitä tullaan laulamaan, ja laulun tietä se pääsee ihmisieluihin vaikuttamaan ja kylvämään korkeita inspiroivia voimia. Salatieteen mestarit tulevat tällä kielellä luomaan loitsuja (mantroja), joiden avulla sitovat pahoja henkivoimia ja kutsuvat valon enkeleitä maan päälle.

„Suomen luontoa tulevat korkeat haltiat (deevat) hallitsemaan, ja ne herättävät kansassa vastustamattoman kaihon, kaihon, joka avaa korkeimpia maailmoita ja antaa ihmisten tuta jumalain autuutta. Emmanuel.”

Tämä viimeinen ennustus ansaitsee mielestäni erittäin teosofien huomion. Siinä on julkilausuttuna mitä allekirjoittanutkin aina on uskonut, sanonut ja kirjoittanut. Omat näkemykseni saavat täten vahvistusta odottamattomalta, vieraalta taholta. Olen aina uskonut suomalaiseen salatieteeseen ja sen korkeaan tehtävään. Vaikka useimmat nykyaikaiset teosofit eivät uskoisi mitään „suomalaista salatiedettä” olevankaan, toistan yhä uudestaan niille, joilla on korvat kuulla: „Meidän on luotava jotakin omaa. Meidän on päästävä selville omasta itsestämme. Menestys ei meitä seuraa, jos vain matkimme toisia. Meidän täytyy itse omin voimin tunkea luonnon mysteereihin, ratkaista elämän ja kuoleman arvoitus sekä oppia Jumalaa tuntemaan. Meidän täytyy se tehdä, jos tahdomme kansana elää. Ylös siis kaikki, jotka rakastavat maatansa ja kansaansa ja soisivat, että Suomen johtotähtenä olisi Totuus!”

Muuten ei tarvitse olla erityinen ennustaja aavistaakseen, että Suomen Teosofisessa Seurassa saattaa tänä vuonna tapahtua suuriakin uudistuksia ja muutoksia. Luku 13 on näet näytellyt huomattavaa osaa Seurassamme. Suomen T. S. on kansallisten teosofisten seurojen joukossa kolmastoista. Vuonna 1913 senaatti kieltäytyi vahvistamasta Seuran sääntöjä. Koska Seura perustettiin vuonna 1907, on vuosi 1920 sen kolmastoista ikävuosi. Luku 13 on kabbalistisesti kuoleman ja rakkauden luku; mikä ei luvussa 13 synny uudestaan rakkaudessa, se on tuomittu kuolemaan. Tämä vuosi saattaa siis olla kriittinen Suomen T. S:lle. Ja koska olemme huomanneet, että meidän T. S:mme pienoiskoossa edeltäkäsikin toteuttaa, mitä koko maaillemme sitten tapahtuu, saatamme syystä kysyä: onko siis vasta alkanut vuosi osoittautuva huomattavaksi Suomenkin historiassa?

Toivokaamme, että kaikki vaikeudet ovat voitettavissa rakkauksella. Maailma on väsynyt kovuuteen ja väkivaltaan. Se jo kaipaakaan lempeyttä, anteeksiantoa ja oman itsensä unohtamista.

Tietäjä, 1920, helmikuu